Η πανδημία ήταν παρένθεση, οι εκπομπές CO2 επανέρχονται σε επίπεδα – ρεκόρ

2021/11/04 09:15 στην κατηγορία ΑΥΤΟ/ΔΡΟΜΟΙ

Η κρίση της πανδημίας του νέου κορωνοϊού δεν αποτέλεσε, παρά παρένθεση, για το κλίμα και οι παγκόσμιες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, του κυριότερου αερίου που προκαλεί το φαινόμενο του θερμοκηπίου, επανήλθαν σχεδόν στο επίπεδο, όπου βρίσκονταν προηγουμένως, κάτι που μειώνει ολοένα περισσότερο τον χρόνο που απομένει για την αποτροπή της κλιματικής αλλαγής, προειδοποιεί έκθεση που δημοσιεύεται σήμερα, όπως μετέδωσε το ΑΜΠΕ.

Η πανδημία ανέστειλε μεγάλο μέρος της οικονομικής δραστηριότητας σε παγκόσμια κλίμακα, που εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την καύση ορυκτών καυσίμων, **οδηγώντας σε θεαματική πτώση κατά 5,4% των συνολικών εκπομπών το 2020.**

Όμως το 2021, **οι εκπομπές αυτές αναμένεται να αυξηθούν αλματωδώς, κατά 4,9%, φθάνοντας σε επίπεδο μόλις 1% κατώτερο από το απόλυτο ρεκόρ του 2019,** σύμφωνα με την έκθεση του Global Carbon Project, που δίνεται σήμερα στη δημοσιότητα επ’ ευκαιρία της COP26.

Διεθνής ομάδα επιστημόνων μελετά τους «προϋπολογισμούς άνθρακα» σε παγκόσμια κλίμακα, δηλαδή την ποσότητα του CO2 που εκπέμπεται για ένα δεδομένο αποτέλεσμα.

Παρ’ όλες τις υποσχέσεις για «πράσινα» σχέδια ανάκαμψης από την πανδημία του νέου κορονοϊού, η επαναφορά των εκπομπών στα επίπεδα προ πανδημίας αποδίδεται πάνω απ’ όλα στα ορυκτά καύσιμα:

οι εκπομπές που οφείλονται στην καύση άνθρακα αναμένεται να ξεπεράσουν αυτές του 2019, αν και θα μείνουν κάτω από το ρεκόρ τους, που καταγράφηκε το 2014, αυτές που οφείλονται στην καύση φυσικού αερίου θα σπάσουν ρεκόρ.

Οι εκπομπές που οφείλονται στην καύση πετρελαίου – προβλέπεται να αυξηθούν κατά 4,4% το 2021 – δεν έχουν επιστρέψει στο επίπεδο του 2019. Αλλά οι συγγραφείς της μελέτης υπογραμμίζουν πως ο τομέας των μεταφορών δεν έχει ακόμη επανέλθει στο επίπεδο δραστηριότητας όπου βρισκόταν πριν από την πανδημία, άρα η αύξηση υπάρχει κίνδυνος να επιταχυνθεί.

Οι δυσοίωνες προβλέψεις

Αποτέλεσμα είναι πως «οι προϋπολογισμοί άνθρακα» για να μην ξεπεραστούν οι στόχοι της συμφωνίας του Παρισιού, ή με άλλα λόγια η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας σε σχέση με την προβιομηχανική εποχή να μείνει κάτω από τους 2 ° Κελσίου και εάν γίνεται στον 1,5 ° Κελσίου, χειροτερεύουν επικίνδυνα.

Με τον ρυθμό του 2021, για να υπάρχουν πιθανότητες 50% η θερμοκρασία να μην αυξηθεί πάνω από τον 1,5 ° Κελσίου, δεν απομένουν παρά οκτώ χρόνια εκπομπών, 20 χρόνια για να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας στον 1,7 ° Κελσίου και 32 χρόνια για να περιοριστεί στους 2 ° Κελσίου.

Για να αυξηθεί η πιθανότητα στο 66%, ο χρόνος που απομένει μειώνεται ακόμα περισσότερο: στα 8 χρόνια για να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας στον 1,5 ° Κελσίου, στα 16 χρόνια για να περιοριστεί στον 1,7 ° Κελσίου, στα 27 χρόνια για να περιοριστεί στους 2 ° Κελσίου.

Κατά συνέπεια, ο χρόνος πιέζει, όπως δείχνουν οι καταστροφές που αποδίδονται στην κλιματική αλλαγή -πλημμύρες, ξηρασίες, γιγαντιαίες πυρκαγιές…- οι ατέλειωτοι κατάλογοι των θυμάτων τους, οι εκτοπισμοί πληθυσμών, οι απειλές να ξεσπάσουν λιμοί.

Η μελέτη αποτελεί «επαναφορά στην πραγματικότητα του τι συμβαίνει στον κόσμο όσο συζητάμε (…) τρόπους για την αποτροπή της κλιματικής αλλαγής», υπογραμμίζει στο Γαλλικό Πρακτορείο η Κορίν Λε Κερέ, εκ των συγγραφέων.

Καθώς η πτώση εξαιτίας της πανδημίας του νέου κορονοϊού «δεν ήταν ποτέ καρπός δομικών αλλαγών. Το να αφήνεις το αυτοκίνητο (προσωρινά) στο γκαράζ δεν είναι το ίδιο με να το αλλάζεις, με ηλεκτρικό αυτοκίνητο».

Με δεδομένο πως δεν προωθούνται διαρθρωτικές αλλαγές, «η αναπήδηση» των εκπομπών «ήταν ακόμη πιο μεγάλη απ’ ό,τι περίμενα», υπερθεματίζει ο Γκλεν Πίτερς του Διεθνούς Κέντρου Μελετών για το Κλίμα, ακόμη ένας από τους συγγραφείς της έκθεσης.

Με δεδομένη τη σημερινή κατάσταση «δεν μπορούμε απλά να περιμένουμε να δούμε

τις εκπομπές να αυξάνονται εκ νέου», εξηγεί, ενώ πριν από την πανδημία οι επιστήμονες ήλπιζαν πως το 2019 οι εκπομπές θα έφθαναν στην κορύφωση, προτού αρχίσουν να πέφτουν.

Η γεωγραφική κατανομή το 2021 υπογραμμίζει τους φόβους τους. **Η Κίνα, όπου γίνονται οι μεγαλύτερες εκπομπές CO2 από το 2007, που έχουν φθάσει περίπου το ένα τέταρτο του συνόλου,** θα δει το μερίδιό της να αυξάνεται στο 31% και τις εκπομπές να αυξάνονται κατά 4% το 2021.

Μάλιστα ίσως αυξηθούν ακόμη περισσότερο, καθώς η χώρα ξεπέρασε την κρίση της πανδημίας του νέου κορονοϊού πριν από τις άλλες. Οι κινεζικές εκπομπές αυξήθηκαν κατά 1,4% το 2020, ενώ αυτές των ΗΠΑ, της χώρας που κατατάσσεται δεύτερη στις εκπομπές CO2 παγκοσμίως, μειώθηκαν κατά 10,6%, αυτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που βρίσκεται στην τρίτη θέση, μειώθηκαν κατά 10,9% και αυτές της Ινδίας, που καταλαμβάνει την τέταρτη θέση, κατά 7,3%.

Οι προβλέψεις για το 2021 κάνουν λόγο για αυξήσεις 4%, 7,6%, 7,6% και 12,6% αντίστοιχα.

Οι συγγραφείς της έκθεσης καλούν να υπάρξει «άμεση δράση και παγκόσμια συνοχή στην παγκόσμια αντίδραση στην κλιματική αλλαγή».

Αναφέρονται σε μια αχτίδα ελπίδας. Τη δεκαετία 2010-2019, κατέγραψαν πως σε 23 χώρες -οι οποίες αντιπροσωπεύουν περίπου το ένα τέταρτο των παγκόσμιων εκπομπών CO2- ο όγκος των εκπομπών μειώθηκε, ενώ η οικονομία αναπτυσσόταν.

Περίπου οι μισές από αυτές τις χώρες είναι οικονομικά πολύ ανεπτυγμένες, άρα διαθέτουν τα μέσα, και τα ρυθμιστικά πλαίσια, για να προωθήσουν λύσεις.